SKAVTIČ

Skavti
glasilo skavtinj in skavtov ZSKSS
marec 2015

32 PETROVO SPOROČILO SKAVTINJAM IN SKAVTOM

22 MEHIKA

30 KOŠARA POLNA DOBROT

TISKOVINA Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana

Skavtic_marec_2015.indd 1 11.3.2015 7:42:52

Foto: Eva Bones

Bližnjica je pač bližja, Tu pa tam po Kran, Kranj 1

Foto: Štefan Rajšp

Priprava kosila na deževni dan, Pot roparskih vitezov, Ljubljana 2

Foto: Nataša Primožič

Burje se ne bojimo, saj se skupaj držimo, četin izhod na Kojnik, Škofije 1

Foto: Petra Grimani

Eko modne kreacije, zimovanje VV, Visoko pri Poljanah, Radovljica 1

Foto: Domen Šuta

Osel gre samo enkrat na led, kaj pa Ata volk, kača Kaja in Bagira?, preverba VV izhoda, Maribor 2

Foto: Domen Bančič

Naš gigantski prijatelj, srečanje NoPP, Grosuplje 1

Foto: Marko Vidic

Srečanje Škofljice 1 in Cerknice 1 na Igu

kazalo

UVODNIK 3
SKAVT KOLEDAR 4
PREDSTAVLJAMO VAM 5
AKTUALNO
- 22. februar je bil dober dan! 7

- Skavti puščamo sled 10

V VETRU 14
ČIRAČARABUM 15
ČIST RESN` 16
ODKRIVAJMO SLOVENIJO 18
- Škofije

- Šentjernej 1 - ognjeviti petelini 21

GOJZAR PIŠE SVOJO POT 22
SKAVT PRAKTIK
- Markacija 25
- Za vsako bolezen ib za vsak lačen želodček, se rož`ca najde 27
- Domača nutela 28

OB OGNJU 30
- Košara polna dobrot 31
- Potovanje k sreči
- Petrovo sporočilo skavtinjam in skavtom 32

- Mali bober Štef izve, kdo je Baden Powell 34

Z GLAVO ZA NARAVO 35
- Uganka na nebu 37
- Ku-ku - pomlad je tu!

SKAVT MILAN SVETUJE 39
SKAVT NORRIS 40
SKAVT PETER 42
FOTOSTRAN 43
FOTOSTRAN 44

LMB, Kredarica, foto: Tadej Bolta

Ana Špes, Dobrosrčni galeb, Velenje 1

Leta 1907 je Bi-Pi zbral skupino skavtov, ter z njimi taboril na otoku Brownsea. Pietro Ferrero je 1944-ga v svoji majhni pekarnici sestavil božanski recept za Nutello. Leta 1990 je skupina skavtov z Janezom Lovšinom izdala prvo številko glasila Skavt. Niso spali, niso čakali, da se zgodi ... »In ti – kaj boš storil s svojim dnevom? Tudi zate je lahko ta dan prav tako srečen, če se le odločiš, da ga boš napravil takšnega. To ti ne bo uspelo, če boš zapravljal svoj čas in čakal ... ali pa boš del svojega življenja celo prespal. Zbudi se! Bodi aktiven! Samo eno življenje – dan imaš, zato skušaj iz vsake minute iztisniti kar največ. Če je bil ves tvoj dan poln, se boš lahko naspal, ko pride čas za spanje.« (Bi-Pi)

Tiskovino Skavtič izdaja Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.
Ulica Janeza Pavla II. 13, SI-1000 Ljubljana,
tel.: 01 433 21 30, 0590 27 200, GSM: 031 210 944, 040 429 456
Sofinancira: Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport - Urad RS za mladino.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT
URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA MLADINO

Prispevke za naslednjo številko Skavtiča sprejemamo na skavtic@skavt.net, fotografije pa na kbelicic@skavt.net

Naklada: 3700 izvodov • Cena: 1,25€ • Letna naročnina: 5,22€ • Letnik: 19/1

Glavna urednica: Ana Špes
Uredniki: Jan Šavli, Urška Smolič, Mateja Šavc, Zdenka Pišek, Petra Krašovec, Katarina Meža, Blaž Karlin, Sandi Svetič, Veronika Krečič, Klemen Beličič, Božena Demšar, Teja Špes, Nejc Gajšek, Petra Kovač
Redaktorica: Tina Šranc
Glavna lektorica: Tjaša Langerholc
Lektorji: Neža Knapič, Mira Demšar, Maja Urbanc, Tjaša Brinovec, Anita Svetina
Ilustratorka: Ana Resnik
Oblika in prelom: Jernej Hrovatin, Benjamin Pezdir
Tisk: Tiskarna Povše

E-pošta: skavtic@skavt.net
Slike: kbelicic@akavt.net

NE POZABI!!

POSKRBI ZA DUHOVNOST ☺

25. marec: Gospodovo oznanjenje

29. marec: cvetna nedelja

5. april: velika noč

23. april: Sv. Jurij – zavetnik IV

29. junij: Sv. Pavel – zavetnik PP

ŠE KAJ ZANIMIVEGA?

25. aprila 1719 je angleški pisatelj Daniel Defoe izdal roman Robinson Crusoe. Do konca 19. stoletja je postal najuspešnejše delo zahodne književnosti.

27. aprila 1791 se je rodil ameriški izumitelj Samuel Finley Breese Morse. Izumil je telegraf in z Alfredom Vailom razvil Morsejevo abecedo, ki je z zapisom kodiranih črk omogočila hiter prenos sporočil.

KER SI FIRBČEN!

22. april: SVETOVNI DAN ZEMLJE, *ki ga na pobudo civilne družbe po vsem svetu praznujemo že več kot 30 let.*

3. maj: SVETOVNI DAN SVOBODE TISKA: *Leta 1991 so na generalni konferenci UNESCO potrdili, da je svoboden in neodvisen tisk nujen del vsake družbe.*

5. maj: MEDNARODNI DAN HIGIENE ROK: *Od leta 2009 je ta dan namenjen opozarjanju ljudi na skrb za higieno rok po vsem svetu.*

SAJ SI SKAVT!

20.–22 marec: *državna srečanja voditeljev*

27.–28. marec: *Cele jam*

31. marec: *obletnica ustanovitve ZSKSS*

10.–11. april: *Zaveži 2015*

18. april: *praznovanje 25. obletnice ZSKSS*

9.–10. maj: *Toto noro tekmovanje*

23. maj: *IV izziv*

30. maj: *Odbitek 2015*

Božena Demšar, *Kreativna vivarca, Žiri 1*

JANEZ LOVŠIN
-PRVI UREDNIK SKAVTSKEGA GLASILA

Sandi Svetič, *Ustrežljivi volk, Črnomelj 1*

JANEZ LOVŠIN, ROJEN V LETU BRYANA ADAMSA - 1969, JE BRAT USTANOVITELJA SLOVENSKIH SKAVTOV PETRA. V SREDNJI ŠOLI STA SI DELILA SOBO IN NAVDUŠENJE DO SKAVTSTVA. V ZAČETKIH ZDRUŽENJA JE BIL AKTIVEN KOT POVERJENIK ZA MEDNARODNE ODNOSE, DOBRI DVE LETI PA TUDI UREDNIK GLASILA SKAVT. SKAVTSKO POT JE ZAKLJUČIL ZARADI POROKE IN DELA. DANES PA V SLUŽBI ŠE VEDNO UPORABLJA IZKUŠNJE, KI JIH JE PRIDOBIL V UREDNIŠTVU PRVEGA SKAVTSKEGA GLASILA SKAVT.

KAKŠNI SO BILI TVOJI SKAVTSKI ZAČETKI?

S skavti sem se okužil neposredno od mojega brata Petra v srednji šoli. On je začel s temi idejami, potem pa sem se teh, glede na to, da sva živela in spala v isti sobi, enostavno nalezel od njega. Ko je šel Peter v vojsko, sem tudi prevzel koordinacijo skupine, ki se je sestajala pri sv. Petru (v bližini Kliničnega centra). Tam smo izvajali osnoven program po knjigi Scouting for boys. Bilo je luštno.

KAKO STE ZAČELI Z USTVARJANJEM GLASILA SKAVT?

To je prišlo nekako spontano. Takrat smo se lahko obveščali samo preko telefonov, pošte in tega glasila. Bolj kot danes, kjer je vlogo medija za obveščanje prevzel internet in je današnji Skavtič bolj povzetek delovanja, ki se je že zgodilo. Naš Skavt je bil časopis, ki je obveščal kaj bo. Poskušali smo biti redni. V času šolskega leta je bilo to lažje, ker nas je bilo več na kupu.

KDAJ JE NASTALA PRVA ŠTEVILKA GLASILA SKAVT?

Prvi prototip časopisa smo naredili v času dneva obiskov, ko smo taborili v Begunjah pri Cerknici. Šli smo v Breže pri Ribnici, tam ima moj oče domačijo. Tam sem imel ZX Spectrum

in tiskalnik in takrat sem naredil prototip pisnega izdelka, za katerega bi se lahko reklo, da je bil prvi časopis Skavt.

Kako je nastajalo glasilo Skavt?

Najprej smo na računalniku postavili stolpce in šli to natisnit na laserski tiskalnik. Potem pa smo razrezali stolpce in jih zlepili. Vmes smo dodali še slike, ki smo jih sami narisali ali pa fotokopirane fotografije. Robove smo prebarvali z ediksom in to lepljenko potem fotokopirali. Članov je bilo 50-80, zato tudi naklade niso bile v nekih zelo visokih številkah.

O čem ste pisali?

Neke rdeče niti nismo imeli. Pisali smo v glavnem o stvareh, ki so se zgodile predpredvčerajšnjim in tiste, ki se bodo zgodile pojutrišnjem. Nismo imeli nekoga, ki bi stalno pisal o isti temi, tako kot je to danes.

Koliko vas je bilo takrat v uredništvu?

Včasih smo bili trije, včasih pet. Ni bilo stalne ekipe, ki bi bila vedno navzoča. Prijatelja si vprašal, če bi hotel napisati ali narisati kaj. In tako je nastalo uredništvo.

Ste imeli v uredništvu kdaj kakšne težave?

Klasične težave vsakega pisca – pomanjkanje navdiha – so bile vedno prisotne. Pravi čas vzgajati oziroma najti naslednika in naslednjo generacijo, ki bo prevzela tvoje delo je bila tudi ena od stvari, ki jih takrat nismo dobro izvedli.

Kako gledaš na današnjega Skavtiča?

Včasih gledam na to malo preveč profesionalno, tako da takoj opazim kakšne preveč žive barve na fotografijah. Drugače pa mi je všeč format, uvodnike tudi vedno rad preberem, všeč mi je tudi to, da Skavtič ponuja nekaj za vsako vejo.

S čim se ukvarjaš danes?

Dokončal sem študij strojništva. Kasneje sem, morda tudi posredno zaradi ukvarjanja s tiskom, našel v grafični industriji. Sedaj sem pa v industriji izdelave papirja in kartona. Še vedno nekako blizu.

22. FEBRUAR JE BIL DOBER DAN!

Petra Krašovec, *Prijazna mačka, Šentjernej 1*

DAN SPOMINA, ROJSTNI DAN SKAVTSKEGA USTANOVITELJA LORDA ROBERTA BADNA-POWELLA IN NJEGOVE ŽENE OLAVE, SLOVENSKI SKAVTI ŽE VEČ LET PRAZNUJEMO POD GESLOM »22. 2. BO DOBER DAN«. PRI TEM SMO DEL VEČJE SVETOVNE AKCIJE, KI POVEZUJE SKAVTINJE IN SKAVTE SVETA SKOZI AKTIVNO UDEJANJANJE SVOJE OBLJUBE PREKO DOBRIH DEL. V LETOŠNJEM LETU PA NAŠA ORGANIZACIJA PRAZNUJE 25-LETNICO DELOVANJA. KER SO MOTORJI NAŠEGA ZDRUŽENJA STEGI (LOKALNE ENOTE) IN ZNOTRAJ NJIH POSAMEZNE VEJE (STAROSTNE SKUPINE), SMO LETOŠNJI 22. 2. IZKORISTILI TUDI ZA PRAZNOVANJE OBLETNICE DELOVANJA ORGANIZACIJE PO LOKALNIH ENOTAH. VSI ČLANI LOKALNE ENOTE SO SE TA DAN SREČALI IN SKUPAJ OBNOVILI SKAVTSKO OBLJUBO. TE ZANIMA, KAJ SE JE DOGAJALO PO RAZLIČNIH STEGIH ŠIROM SLOVENIJE?

Maribor 1

Letos so skavti praznovali dan spomina na zimovanju stega v Prevorjah. Vsi skavti, ki so že dali skavtsko obljubo, so se zvečer ob 22.30 zbrali pri sveti maši in nato v kombinaciji z nočno stražo izmenjaje tudi bedeli ob najsvetejšem v puščavi, kjer so premišljevali o skavtski obljubi. Zjutraj so se zbrali ob ognju in postavili tri kroge. V notranji krog so se postavili tisti, ki so že izrekli obljubo, v drugem krogu so stali vsi, ki so izrekli volčjo in bobrovsko obljubo, v tretjem, zunanjem krogu pa so stali vsi tisti, ki še niso izrekli obljube. Tako so simbolično ostali pokazali, da naj stremijo k temu, da bodo nekoč stopili v notranji krog in se jim pridružili. V teh krogih so potem obnovili vse obljube ter zapeli Naj skavtski duh kraljuje, slovensko himno in pesem obljube.

Združenje

Predstavnikom projekta Botrstvo smo predali zbranih 16.500,00 € v akciji LMB.

Ajdovščina – Šturje 1

Čeprav je bil ravno začetek počitnic, zunaj pa dež in močna burja, se je pri skavtski maši zbrala kar lepa množica ajdovskih skavtov. Mašo je vodil šturski duhovni pomočnik, ki je tudi eden izmed ustanoviteljev stega, somaševala pa sta trenutna duhovna asistenta stega. Po maši so pregledali opravljena dobra dela in obnovili skavtsko obljubo.

Škofja Loka 1

Izvedli so program bivših voditeljev, ki so obiskali nekaj bolj osamljenih v okolici, otroci so jim narisali risbice, starši pa spekli piškote. Skupaj so poklepetali in kakšno zapeli.

Ljubljanski stegi

Skupaj so se zbrali pri Jakopičevem drevoredu in skupaj ponovili obljube, prebrali pisma dobrih del. Snemala jih je tudi televizija.

Škofije 1

Cel steg je praznoval na Zaplani nad Vrhniko. Popoldne so pripravili veliko igro, v kateri so sodelovale mešane skupine iz vseh treh vej. Voditelji so pripravili deset različnih točk povezanih z življenjem Bi-Pija. Nato so se pri sveti maši skupaj zahvalili za 25 let skavtstva na Slovenskem, 5 let stega in 20 let prisotnosti skavtov na Škofijah.

Domžale 1

Na dan spomina so bili domžalski skavti na mestu njihovih prvih obljub, v Železni jami. Tam so si skupaj z bivšimi skavti ogledali fotografije stega skozi čas.

Črnomelj 1

Belokranjski skavti so se v Črnomlju zbrali ob 8.30, po uradnem zboru je sledila igra, pri kateri so se med seboj družili skavti različnih starosti ter skupaj premagovali naloge. V sklopu igre so na liste napisali vsa dobra dela, ki so jih naredili v zadnjem mesecu. Skavti so se ob 10.30 udeležili svete maše, ki je potekala v cerkvi Svetega Petra v Črnomlju. Po maši je sledil prižig ognja, obnovitev skavtske obljube in druženje za vse prisotne. Kljub slabemu vremenu se je dogodka udeležilo več kot 50 skavtov in okoli 80 ostalih obiskovalcev.

Breznica 1

Prvi dan praznovanja je minil v duhu športa in obujanja spominov na pretekle skavtske dogodke – priredili so namreč Bi-Pijeve olimpijske igre. Sledile so še športne igre, nato pa so v dvorani pripravili okroglo mizo, na kateri se je poleg skavtov zbralo še kar nekaj zunanjih gostov – bivši skavti, kranjski klan, starši, znanci, prijatelji ter seveda gosti okrogle mize, ki se je takrat tudi začela. Na predvečer rojstnega dneva pa jih je obiskal tudi sam Robert Baden-Powell, ki jih je celo naučil nov bans. Tik pred spanjem so zunaj obnovili tudi svojo skavtsko obljubo. Zjutraj je sledila sveta maša in krajši ogled filma o našem ustanovitelju, da so se lahko tudi drugi ljudje malce pobliže seznanili s skavtstvom.

Ribnica 1

V Ribnici so naredili slastne piškote, ki so jih dali v origami posodice. Na dnu je bil priložen listič, na katerem je pisalo »Imej lep dan«. Takšno prikupno darilo so dobili vsi mimoidoči, ko so šli proti domu starejših občanov, kjer so jim popestrili večer tudi s skavtskimi pesmimi. Ustvarjali so tudi živahne, barvite plakate z mislimi Bi-Pija, ki so jih obesili po Ribnici.

Šentjernej 1

Skavti so že v soboto začeli z akcijo »selfie – obljube«, pri kateri so člani stega morali najprej narediti dobro delo, nato pa ga zabeležiti tako, da so posneli selfie, z rutko za vratom in roko v skavtskem pozdravu. Na sam dan spomina pa so Badnu-Powellu in Olave pripravili zabavo za rojstni dan, na kateri so si izdelali posebne klobučke (na njih je pisalo, kakšno dobro delo morajo danes opraviti), imeli so zabaven skavtski kviz, slavljencema pa so tudi zapeli in dogodek zaključili s torto. Res je bil dober dan! ☺

KOT SI LAHKO PREBRAL V ZGORNJIH VRSTICAH JE BIL 22. 2. ZA SKAVTE RES DOBER, ZANIMIV DAN. ZA NAMI JE PRAZNOVANJE ROJSTNEGA DNEVA NAŠEGA USTANOVITELJA, PRIBLIŽUJE PA SE TUDI NASLEDNJI POMEMBEN ROJSTNI DAN – 25. LETNICA ZDRUŽENJA. JAZ ŽE KOMAJ ČAKAM PRAZNOVANJE, PA TI? ☺

SKAVTI PUŠČAMO SLED
25 MODROSTI OB 25-LETNICI ZDRUŽENJA

Barbara Fužir, *Prizadevna medvedka, strokovna sodelavka za komunikacijo*

1. Vzgajamo mlade v odgovorne osebnosti

Mladi so sposobni opraviti vsako nalogo, če se jim le zaupa in da svobodo. Osnovni namen vzgoje v ZSKSS je prispevati k polnemu telesnemu, duševnemu, duhovnemu in družbenemu razvoju otrok in mladih, da bodo lahko postali trdne osebnosti, odgovorni državljani ter člani krajevnih, narodnih in mednarodnih skupnosti.

2. Skavtstvo je način življenja

Skavtstvo ni le pohajkovanje po gozdovih z rutkami okoli vratu. Gre za način življenja, ki ga sprejmeš s slovesno obljubo in šele takrat postaneš prava skavtinja ali pravi skavt.

3. Skavti damo besedo – in jo držimo!

Skavtska načela izhajajo iz naše obljube – služenje bližnjemu, Bogu in domovini ter izpolnjevanje skavtskih zakonov po najboljših močeh.

4. Smo globalno povezani

ZSKSS je član Svetovnega združenja skavtinj (World Association of Girl Guides and Girl Scouts) – WAGGGS, v okviru katere spadamo v Evropsko regijo. 1996 smo postali pridruženi, leta 1999 pa polnopravni člani. Prijatelje imamo povsod po svetu!

5. Skavti smo povsod!

Skoraj povsod. ☺ Združenje ima več kot 4500 aktivnih članov. Smo v skoraj vseh slovenskih krajih, povezani v stege, naše domače celice. Smo povsod. Skoraj povsod. ☺

6. Mali in veliki skavti

Aktiven skavt si lahko celo življenje! Začneš pri šestih letih pri bobrih in bobrovkah, pri osmih greš k volčičem in volkuljicam, stopiš k izvidnikom in izvidnicam pri enajstih letih. V najstarejši veji, pri popotnikih in popotnicah odkrivaš lepote Slovenije in tujine med 16. in 21. letom. In nato postaneš voditelj. Zakaj? Beri naprej.

7. Voditelji so carji! ☺

Skavte vodijo mladi – delo v starostnih vejah usklajuje več kot 820 voditeljev prostovoljcev. Skavtstvo je brezplačna delavnica o skupinski dinamiki. Voditeljice in voditelji so motor vsakega stega; mnogi pravijo, da so največ pridobili kot voditelji. Skavtski voditelji se naučijo veščin dela z ljudmi, financiranja, vodenja projektov, veščin, organiziranja, vodenja, kako vzgajati ipd.

8. Skavti poznamo svoje korenine

Skavtstvo se je v Sloveniji začelo že 22. oktobra 1922. Takrat se je zbrala skupina fantov pod vodstvom Franca Pintarja. Za zgled so potrebovali odraslega skavta, zato so našli poljskega skavtskega inštruktorja, ki jim je pri tem pomagal. Leta 1923 so ustanovili Župo skavtov, ki se je kasneje preimenovala v Dravsko skavtsko skupino in je bila vključena v jugoslovansko organizacijo. Prvi tabor so imeli v Kamniški Bistrici. V začetku druge svetovne vojne je organizacija prenehala z delovanjem.

9. Skavti smo prvo katoliško laiško združenje, ki je nastalo v Sloveniji po 2. svetovni vojni

31. marca 1990 je bilo ustanovljeno Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov, ki je ob ustanovitvi štelo 70 članov, danes pa nas je skoraj 5000 aktivnih članov. ZSKSS je bila ena izmed prvih skavtskih organizacij v takratni Jugoslaviji, v Vzhodni in Srednji Evropi ter prvo katoliško združenje, ki je nastalo po 2. svetovni vojni v Sloveniji.

10. Skavti radi priskočimo na pomoč

Pomembna prvina naše dejavnosti je prostovoljstvo. Čez 820 mladinskih voditeljev povprečno opravi 5–7 ur prostovoljnega dela tedensko! Pomagamo ob naravnih nesrečah, sodelujemo s civilno zaščito že od samih začetkov; kot prostovoljci velikokrat priskočimo na pomoč ljudem v stiski.

Foto: Gašper Razinger

11. Skavti smo svetovni ☺

Po vsem svetu je danes več kot 40 milijonov skavtinj in skavtov, med njimi pa je bilo po svetu od leta 1907, ko je s skavti začel Robert Baden-Powell, tudi veliko pomembnih in poznanih ljudi: J. F. Kennedy, Whoopi Goldberg, Steven Spieldberg, Neil Armstrog; Hillary Clinton, ...

12. Prisegamo na sovzgojo

Smo si zelo podobni – in včasih takoooo različni. ☺ Cenimo edinstvenost vsakega posameznika. Zelo si prizadevamo, da imamo voditelje obeh spolov. Naše vodilo je sovzgoja in enakopravnost spolov.

13. Aktiviramo in opozarjamo

Možgane imamo zato, da jih uporabljamo; in zato smo aktivni državljani: dajemo pobude in opozarjamo tam, kjer je potreben naš glas. Smo nacionalna mladinska organizacija – dejavno oblikujemo družbo, v kateri živimo. Smo ustanovni člani Mladinskega sveta Slovenije in aktivni soustvarjalci mladinske politike.

Foto: Gašper Furman

14. Skavti širimo mir

Smo nosilci akcije Luč miru iz Betlehema, mednarodna dobrodelna akcija, ki je razširjena po celotni Evropi. Delimo jo že 25 let. Pri akciji aktivno sodelujejo vsi stegi, sredstva vsako leto namenimo v izbran dobrodelni namen. Letos mineva že 25 let, odkar smo plamen Luči prinesli v Slovenijo.

15. Skavti smo fit!

Veliko časa preživimo v naravi in ohranjamo dobro telesno pripravljenost. Ceneje in bolj zabavno kot fitnes ali aerobika.

16. Skavti smo družinam prijazno okolje

Skavtstvo prek dela v majhnih skupinah ustvarja pristna prijateljstva, rojevajo pa se tudi ljubezni. Veliko romantičnih skavtskih zgodb je ustvarilo družine – in sedaj so tudi otroci navdušeni skavti. Tudi naš izvršni odbor dokazuje, da gredo skavti in družina z roko v roki. Družine se lahko tudi skupaj udeležijo taborov družin, ki jih organiziramo v Skavtskem okoljskem centru v Kočevskem rogu.

17. Smo eko, bio, zeleni in naravi prijazni ☺

Svoja znanja krepimo s preživetvenimi veščinami; uživamo v našem Skavtskem okoljskem centru v Kočevskem Rogu, kjer krepimo svoje znanje o sobivanju z naravo.

18. Duhovnost nas gradi in povezuje

Duhovnost na sproščen način vključujemo v naše dejavnosti. Zavedamo se, da duhovnost človeku daje nove razsežnosti in ga bogati. Ne silimo, ne učimo, preprosto živimo jo.

Foto: Gašper Razinger

19. Znajdemo se!

Razvijamo preživetvene veščine in spodbujamo samostojnost. Iznajdljivo uporabimo materiale, ki so nam na voljo in z izdelki presenetimo – vse! »Mimogrede« spletemo vrv iz kopriv, zgradimo savno, razbiramo sledi v gozdu. Mala malica!

20. Smo poligon za »testiranje« talentov

Pri skavtih lahko vedno dobiš priložnost, da se izkažeš. Imaš posluh in igraš na kitaro/klavir/violončelo? Fantastično, ravno iščemo nekoga, ki bi želel ustvariti himno za dogodek! Imaš smisel za finance? Super, ti boš blagajnik. Si fantastičen govornik in znaš dobro podajati misli? Dobrodošel pri odnosih z javnostmi. Znaš voditi skupino, motivirati in v ljudeh prepoznavati njihove talente? Postani trener. Si tehnično in multimedijsko podkovan? Pri SkavtNETu te bodo veseli. Možnosti je veliko – in mi se jih ne bojimo!

21. Pri nas vedno kaj dogaja

Skavtski družabni koledar je (lahko) izjemno natrpan. Od športnih tekmovanj (smučarsko Količkanje, odbojkarski Odbitek), orientacijskih izzivov (Jakec, Urbanacija, ...) in kulturnih dogodkov (skavtski plesi, skavtska pustovanja, SkavtFEST).

22. Prisegamo na dogodivščine!

Pohodi, izleti s kanuji, bivakiranje, pogovori, spanje pod milim nebom, kuhanje na ognju ... Precej bolj živahna ponudba, kot pa če bi vsak dan ždeli pred televizijo ali računalnikom. Ne bojimo se medvedov (no, malo), nočne straže zastave ali težkega nahrbtnika. Skupaj zmoremo. ☺

Foto: Gašper Razinger

23. Za vedno skavti

"Enkrat skavt, vedno skavt!". Programska usmerjenost skavtov načrtuje delovanje v skavtskih vejah do 21. leta, za tem pa lahko skavti delujejo kot voditelji. Za voditelje ni zgornje starostne meje delovanja.

24. Smo povezani

Aktivni smo v številnih projektih na lokalni, nacionalni in svetovni ravni. Spoznamo številne skavte in spletemo močne vezi in prijateljstva. Povezani ostajamo tudi kasneje, ko še naprej aktivno ustvarjamo družbo kot podjetniki, pobudniki, trenerji, menedžerji ...

25. Gledamo na življenje kot na igro in na svet kot na igrišče

Vsake toliko preživimo kakšno noč v hotelu z milijon zvezdami in ob glasbi žab; vsake toliko se lovimo po gozdu ob svetlobi lune. Vsake toliko doborvoljno posadimo kakšno smrekico in zberemo par ton starega papirja. Naredimo cel žur v domu za ostarele in napnemo svoje glasilke pri skavtski maši. Življenje je lepo ☺

SKAVTSKI FILMI ZA MRZLE DNI

✎ ***Gašper Kvartič***, *Zabavni kozorog, Velenje 1*

PREDLOGI NISO RAVNO NA SKAVTSKO TEMATIKO, SO PA FILMI KATERE LAHKO SKVO SKUPAJ POGLEDA, RECIMO MED NEFORMALNIM DRUŽENJEM. KASNEJE SE LAHKO SEVEDA O TEH FILMIH POGOVORITE IN IZRAZITE SVOJA MNENJA. NAJ OPOZORIM, DA NEKATERI FILMI NISO PRIMERNI ZA MLAJŠE BRALCE. ☺ VAS STAREJŠE PA NAJ OPOZORIM OZIROMA PREDLAGAM, DA NAJ VAM TAKŠNA SREČANJA NE PRIDEJO V NAVADO, AMPAK NAJ BODO ČEŠNJA (SAM IMAM OSEBNO RAJE KIVI) NA TORTI, VAŠIM SESTANKOM.

http://aforismi.meglio.it/img/film/The_prestige.jpg

Moj predlog filma je **The prestige** (Skrivnostna sled). Zgodba o močnem rivalstvu in želji po uspehu ne glede na ceno. Triler z igro trikov in iluzije.

✎ ***Jan Šavli***, *Vsevedi rakun, Škocjan – Turjak 1*

Film: **Vertical limit** (Vertikala smrti) Sodelovanje, pomembne odločitve, ki spremenijo potek dogodkov in moralna dilem. Zelo napet film, ki se odvija visoko v Himalaji.

✎ ***Zdenka Pišek***, *Romantična miška, Maribor 1*

Film: **Temple Grandin**
Kaj imata skupnega potreba po človeški bližini, vedenje krav in načrtovanje klavnic? Film s krasno igralsko zasedbo in te ne izpusti.

✎ ***Andreja Grkman***, *Optimistična orka, Komenda 1*

Film: **Inglourious Basterds** (Neslavne barabe)
Zakaj? Ker nam na prebrisan način pokaže, kako se zna poravnati tudi največja krivica, ki se nam pripeti v življenju. ☺

✎ ***Nik Rus***, *Bistroumni m'rjasec, Ribnica 1*

Film: **Chce sie zyc** (Life feels good, Lepo je živeti)
Zgodba o vztrajnosti človeškega duha, o zmotljivosti, upanju, sprejemanju drugačnih in, da je življenje res lepo živeti. Zgodba, ki vedno znova navdihne.

✎ ***Nejka Bernot***, *Zvedava njorka, Komenda 1*

UGANKE

Veronika Krečič, Brezmejna kanja, Ajdovščina – Šturje 1

UGANKE

1. Mamica in hčerke enak naziv imajo,
naše mamice pa jih rade v cmoke dajo.

2. Plod s tega drevesa je manjši od želoda,
žir se imenuje in vsak polh rad ga gloda.

3. Med travo rase in le tri lističe ima,
s štirimi pa srečo nosi nam rastlina ta.

4. Ta zelen možic na glavi kapico ima,
če ga najde divji prašič, brž pohrusta ga.

5. Jeseni seli se, jo pomlad nazaj prinese,
nato pa svoja jajčeca v tuja gnezda strese.

6. Po gozdu krasotica postavna se sprehaja,
rad za njo srnjak ozira se in jo osvaja.

7. Ta bodiček mali lahko bi bil bogat,
če šivanke bi uporabljal mnogokrat.
Tako pa ta lenoba pozimi raje spi,
spomladi toplo sonce šele ga prebudi!

ZA BRIHTNE GLAVCE:

1. Gledam nekoga na fotografiji. Koga vidim, če nimam bratov in sester in je oče moškega na sliki sin mojega očeta?

2. Dan pred včerajšnjim sem bil star 12 let in naslednje leto bom star 15 let. To je res samo en dan v letu. Kdaj imam rojstni dan?

3. Trije misijonarji in trije kanibali morajo prečkati reko. Na razpolago imajo majhen čoln, v katerem sta lahko hkrati največ dve osebi. Če so na katerikoli strani reke prisotni misijonarji, jih mora biti več ali enako število kot kanibalov. V nasprotnem primeru kanibali misijonarje pojedo. Kako lahko vseh šest ljudi varno prečka reko?

REŠITVE:

Uganke: *1. Slive, 2. Bukev, 3. Detelja, 4. Želod, 5. Kukavica, 6. Srna, 7. Jež*

Za brihtne glavce:

1. *Gledam svojega sina. Če nimam bratov in sester, sem sin mojega očeta lahko samo jaz. Torej sem jaz oče moškega na sliki, ki je potem moj sin.*

2. *Rojstni datum je 31. 12. Če je danes 1. 1., potem sem bil predvčerajšnjim (30. 12.) star 12 let, včeraj (31. 12.) pa sem imel rojstni dan in postal star 13 let. Letos (ker govorim že 1. 1.) bom konec leta star 14 let, naslednje leto pa 15 let.*

3. *Najprej gresta misijonar in ljudožerec. Misijonar odloži ljudožerca in gre nazaj ter izstopi, vstopi pa ljudožerec. Potem gresta oba ljudožerca nazaj, eden izstopi drugi gre nazaj. Preko gresta potem dva misijonarja, eden izstopi, vstopi pa ljudožerec. Gresta oba nazaj, izstopi ljudožerec, vstopi pa misijonar. Oba misijonarja izstopita, vstopi pa ljudožerec in gre nazaj. Pobere najprej enega ljudožerca, potem pa še drugega.*

DOKAZNI MATERIAL – OBVEZNO BRANJE ZA VSAKEGA KLANOVCA

Rok Černelič, *Dejavni želvak, steg Brežice 1; član častnega razsodišča, stegovodja, klanovodja*

TOLE PISMO BO DOKAZNI MATERIAL. KAJ MISLIM S TEM, BOM KMALU POJASNIL. TO PIŠEM V ČASU MED ZIMSKIMI POČITNICAMI VZHODNE IN ZAHODNE OZIROMA LJUBLJANSKE IN MARIBORSKE OZIROMA MESTNE IN VAŠKE SLOVENIJE – ALI KAKO SE ŽE IMENUJE DELITEV. GRE ZA TO, DA JE TO ČAS, KO SE PO NAŠIH STEGIH ODPRAVLJAMO NA ZIMOVANJA. SEVEDA TUDI PRI NAS.

"ČE NE MOREM ZAUPATI TVOJI BESEDI,

V četi so stvari ustaljene, voditelji načrtujejo termine že na začetku leta, starši prejmejo pošto, v kateri piše kdaj, kaj, zakaj in še kaj. V klanu pa je dinamika nekoliko drugačna. Pri nas se dokaj »demokratično« dogovarjamo za srečanja, saj so današnji klanovci na polno obremenjeni z raznimi aktivnostmi (nekaterih se zavedajo, nekatere pa se pojavijo tik pred zdajci), ki zaradi številčnosti članov po naših klanih dostikrat privede do tega, da se voditelji prilagajamo klanovcem ali pa klana nimamo oziroma se znajdemo kako drugače. Gotovo so prakse po stegih različne. Naj sedaj preidem na »test«, ki bo – ob pisanju tega članka še nevede, ob izidu članka pa prav gotovo – v našem stegu preizkusil, kako odgovorni do svojih besed so naši klanovci.

Vedno se zdi, da imamo premalo časa ali pa si pravimo, da sem pri skavtih manj, kot bi si želel, zato smo bili dogovorjeni, da se klanovci

Foto: klan Achinzhon

»pofočkajo« na termin zimovanja, ki jim bolj ustreza. Na voljo sta bila dva. Rezultat me niti ni presenetil: izbran je bil tisti, ki je časovno bolj oddaljen, torej kasneje. Tudi udeležba bo večinska, smo en klanovec ne more, ne na prvega, ne na drugega. In sedaj test! Koliko klanovcev bo zdržalo pri dani besedi: »Grem!« in koliko jih bo na predvečer odhoda poslalo sms, da žal res, na žalost, ker je nekaj prišlo vmes, ne morejo z nami? Pa s tem ne želim nobenega užaliti, sploh pa ne sklepam prehitro, saj je tukaj že pol leta »srečanj, ki jih ni bilo«. Voditelja to kar malo zaboli. Sploh ko se samo za voljo teh, katerim želiš samo najboljše, da bi ostali na pravi poti in se naučili kaj koristnega za življenje, o tem veliko razmišljaš, pripravljaš, se voziš nemalo kilometrov, na poti pa zbrano vožnjo motijo pogledi na telefon, ki se polni z opravičili. Miriš se, da se tudi za tistega enega, ki vedno pride, splača priti – in res je tako. Se splača! A to ne omili dejstva, da so te na nek način pustili na cedilu. Bog daj, da je samo pri nas tako! Naj vam klanovodje, ki to berete, uspeva drugače! To vam res želim.

Polagam pa na srce vsem, klanovcem še posebej, kar je že Baden-Powell rekel: »Skavtstvo je za vse, niso pa vsi za skavte!«. Njegove misli pa bi dopolnil z vprašanjem: »Zakaj si pri skavtih?«. Premisli, kaj te žene, da vsakič znova prideš in si »rezerviraš« čas za skavte. Spomni se tega, ko »pride kaj vmes«. Lahko se vprašaš tudi drugače: »Ali sem dovolj odgovoren, da se držim tega kar rečem? So me doma naučili odgovornosti? Je dovolj moja beseda ali potrebujem črno na belem?«. Če je odgovor na katero vprašanje ne, je pri teh letih čas, da si priskrbiš mentorja ☺. Skratka, pri nas se bo zgodilo nekako tako: klanovci se bodo prepoznali v tem članku in se zavedli, da če sem se za neko stvar odločil, bom to speljal do konca ali pa rekel bobu bob! ☺

„NE MOREM ZAUPATI TEBI.“
OSAYI OSAR-EMOKPAE

ŠKOFIJE - KJER SO DOMA

FIGE, OLJKE, TRTE IN DOBRI LJUDJE

Veronika Primožič, *Zagnana panda, Škofije 1*

MED DVEMA VELIKIMA PRISTANIŠČEMA – KOPRSKO IN TRŽAŠKO LUKO SE NA NADMORSKI VIŠINI 76 M RAZLEGA KRAJ, KI GA VEČINA LJUDI POZNA PREDVSEM PO MEJNEM PREHODU. TODA ŠKOFIJE SKRIVAJO ŠE VELIKO ZANIMIVOSTI. JIH ŽELIŠ OBISKATI? IZBERI, KAKŠNE VRSTE ČLOVEK SI IN SI OGLEJ ŠKOFIJE NA SVOJ NAČIN.

1.POHODNIK

Preko Tinjana v Osp

Iz Škofij se najprej povzpneš na Tinjan (374 m), kjer si lahko ogledaš stare kamnite hiše, cerkev sv. Mihaela in čudovit razgled na slovensko obalo. Nato se po široki in dobro označeni pešpoti spustiš v dolino do vasice Osp, znane po naravnih plezalnih stenah. Sprehodiš se lahko še do Osapske jame, ki je poleti suha, pozimi pa, če imaš srečo, iz nje bruha deroča reka.

Čez vinograde do morja

Preko vinogradov refoška in malvazije se lahko po lepi pešpoti odpraviš na pohod do morja. Za tiste neučakane se lahko pot konča že v Ankaranu, za bolj vztrajne pa se pot nadaljuje vse do Debelega rtiča.

2. PUSTOLOVEC

V boj z močno burjo

V mrzlih zimskih dneh ali nepričakovano poleti zapiha burja in nam da vedeti, da je ona glavna. Vseeno pa se lahko preizkusiš, kdo je bolj trmast. Odpravi se na Tinjan in se po krožni poti okoli vrha sprehodi do razgledne točke. Odprl se ti bo čudovit pogled na okoliške vasi, Trst, Osapsko jamo, črnokalski viadukt, Slavnik in Učko. Predvsem pa te bo prepihala najmočnejša burja na Škofijah. Nasvet: dobro se obleci!

Okusi Škofij

Zaradi bližine morja na Škofijah rastejo fige (najbolj znane so škofijsce – vrsta značilna prav za naš kraj), oljke, kakiji, trte (malvazija in refošk). Poišči domače lokalne pridelovalce in spoznaj Škofije preko svojega želodca. ZANIMIVOST: Ime Škofije je sestavljeno iz dveh besed Škof in fige (v našem narečju – fije). Nekoč so na tem ozemlju bili veliki nasadi fig, ki so bili v lasti tržaško-koprske škofije.

Po zgodovinskih poteh

Že v rimskih časih so bile Škofije pomemben prelaz med Koprom in Trstom. Skozi njih je vodila tako imenovana Via Delphina. Spomenik tej rimski cesti lahko najdete sredi Škofij. V bližnji zgodovini pa Škofije niso bile enotne, kot so sedaj, vendar so bile ločene z Morganovo linijo v cono A in cono B. Cona A je pripradala Italiji, cona B pa Jugoslaviji. Nekateri ji pravijo tudi meja med »demokracijo in komunizmom«. Preko meje se je marsikaj »prešvercalo« in Škofjoti so bili znani po svoji »švercarski« iznajdljivosti.

3. KOLESAR

Po poteh nekdanje železnice

Čez Škofije pelje zelo lepo urejena kolesarska pot – Parencana. Speljana je po trasi nekdanje železnice: od Trsta pa vse do Poreča. Kolesarska steza je dobro označena in primerna tako za začetnike kot za bolj izkušene kolesarje. Ne pozabite se ustaviti in si ogledati tudi most nekdanje železnice (malo naprej od Škofij).

Na obisk k sosedom

Parencana se nadaljuje do Trsta. Od tam pa se lahko odpeljete mimo zavednih slovenskih vasi Dolina in Boljunec, pomahate zamejskim skavtom in se po urejeni kolesarski poti odpeljete po dolini Glinščice navzgor. Na Škofije se vrnite po isti poti ali pa prevozite krožno pot do Kozine in nato se vrnete na Škofije. Dolina Glinščice, po kateri teče reka Glinščica z veličastnim slapom, je res vredna ogleda.

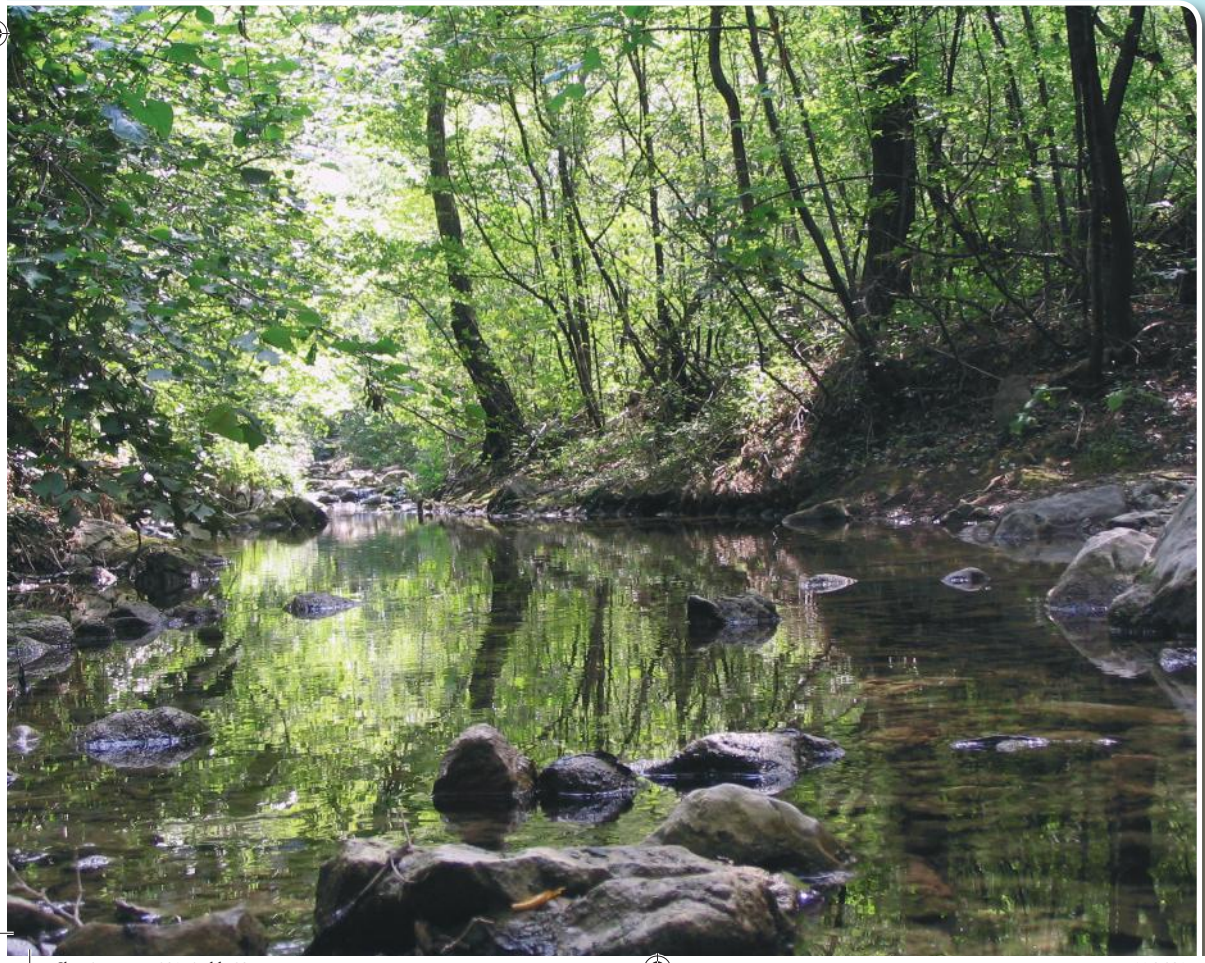

ŠENTJERNEJ 1 – OGNJEVITI PETELINI

Osebna izkaznica

Ime stega: Šentjernej 1 – Ognjeviti petelini
Ime smo dobili po: Smo ognjeviti petelini – kadar v nekaj verjamemo, smo ognjeviti še bolj kot naši taborni ognji. Petelinasti pa smo zmeraj – pa če gre za naš ponos, lepo perje ali blagozveneče petje (pa ne le v težavah). ☺
Lokacija: Steg obsega tri občine in sicer je največ skavtov iz občine Šentjernej, nekaj manj pa iz Škocjana in Kostanjevice na Krki.
Sedež: župnija Šentjernej
Ustanovljeni smo bili: leta 2003
Ustanovitelja: Dejan Pavlin in Katja Janškovec
Število ljudi v stegu: 93 (in še narašča)
Veje: VV; IV; PP

Znani smo po:

- našem znanem šentjernejskem naglasu – ko se pogovarjamo (predvsem med seboj), nas res ni težko zgrešiti
- tem, da imamo kar nekaj svojih avtorskih pesmi in po pesmi Te skavtske poti, s katero smo se predstavili na Skavtfestu, leta 2010
- po svoji »ponižnosti« – smo zelo pripadni in ponosni na naš steg in to radi povemo tudi ostalim skavtom
- po številčnem in močnem SKVO-ju

Barve rutice (in njihov pomen):

Naše rutke so modre z zeleno in belo črto (rutke volčičev in volkuljic imajo samo belo). Ena razlaga barv je, da želimo kot skavti preko modrosti (modra) in narave (zelena) odkrivati Boga (bela). Druga razlaga – bolj stvarna – pa v teh barvah vidi Gorjance na eni strani (zelena), reko Krko na drugi strani (modra) in vmes peščeno Šentjernejsko polje (bela). Po tretji razlagi je ... kakorkoli, naše rutke so pač najlepše. ☺

Najbolj priljubljen bans/igra stega:

Igra poteka tako, da smo igralci kure in si med seboj podajamo »jajčka«. Jajce si med seboj dve kuri podata tako, da ena kura z palcem in kazalcem pokaže okroglo jajce in ga poda v tisto stran, v katero želi, da bi jajce šlo. Ob tem mora na čim bolj zabaven način oglasiti tako, kot se oglasi prava kokoš. Če ga želi podati čez krog, poda dva jajca z obema rokama in se oglasi s »Kikiriki«. Najbolj pomembno pravilo pa je, da se pri vsem tem ne sme zasmejati nobena kokoš. Ko se katera okoli kokoši zasmeji, mora teči okoli kroga in »mahati s svojim perutmi ter kokodakati«. Igra se tako nadaljuje v nedogled in zabavi kar ni konca! ☺

MEHIKA

Domen Banči, *Supr bober, Grosuplje 1*

ZA PETINTRIDESET DNI ODLETETI V DEŽELE ONKRAJ ATLANTIKA, PREPOTOVATI VEČ KOT 5000 KM, GOVORITI POLOMLJENO ŠPANGLEŠČINO IN JESTI BOLEČE PEKOČO HRANO. TO SE SLIŠI KOT IZZIV, S KATERIM SE JE POTREBNO SPOPRIJETI. SVOJEVRSTEN IZZIV PA JE TUDI STRNITI VTISE IN OBČUTJA PO VRNITVI DOMOV V KRATEK ČLANEK, KOT JE TA, ZATO MI NE PREOSTANE DRUGEGA, KOT DA SE S TEM SPOPRIMEM, KAKOR NAJBOLJE VEM IN ZNAM.

Piramide, tortilje in kaktusi

Če bi se lotili sestavljanja asociativnega slovarja slovenskega jezika in vanj vključili geslo – Mehika, bi bile zgornje tri besede najverjetneje med kandidatkami za najpogostejših pet asociacij. Glede na izkušnje lahko rečem, da upravičeno.

Tekom mojega relativno kratkega potovanja sem obiskal, prelazil in raziskal več kot 10 arheoloških najdišč. Med drugim najdišče Teotihuacán, Palénque in Toniná. Zakaj bi hotel celo potovanje zapraviti za obiskovanje piramid?! Vidiš eno in si videl vse, mar ne? V bistvu ne, saj ima praktično vsako najdišče kakšno posebnost, ki jih druga nimajo. Teotihuacán ima npr. eno največjih piramid v srednji Ameriki (la Piramide del Sol oz. Sončeva piramida), ki je široka skoraj toliko kot največja (Keopsova) piramida v Egiptu. Palénque je za Chichen Itzo verjetno najbolj znano majevsko najdišče na svetu, kar glede na njegovo slikovitost in ohranjenost sploh ni čudno. Zahtevnejše popotnike in pustolovce, katerim slava in velikost ne pomenita vsega, pa bo morda bolj prepričala nekoliko manjša ruševina

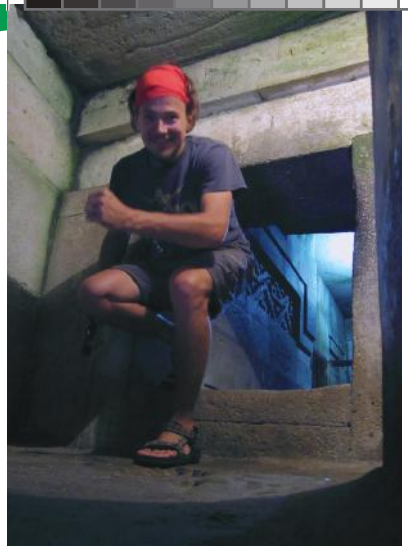

Toniná. Slednja je nekoliko bolj skrita, precej manj turistična, a zato nič manj impresivna. Poleg tega se nahaja na teritoriju Zapatistov in na ta račun vstopnine ne zaračunavajo, dostop do večine delov najdišča (vključno z vsemi vrhovi piramid, podzemnimi hodniki in labirinti stanovanjskih delov najdišča) pa je praktično neomejen. Skratka – idealni pogoji za to, da si piramido ne le ogledaš, temveč jo tudi doživiš.

Tortilja kot ikona mehiške kulinarike je prav tako univerzalni simbol Mehike. Domačini radi pohvalijo svojo kuhinjo kot »eno najboljših na svetu« (tako kot tudi Italiani, Francozi, Grki, Slovenci, ... ☺). Ali je to res ali ne, naj sodi vsak sam. Vsekakor jim ne gre oporekati v tem, da je izvrstno raznolika v svoji preprostosti. Preveč poenostavljeno bi mehiško kuhinjo lahko opisali kot – tortilje različnih trdot in velikosti, zapognjene na različne načine ter polnjene z različnimi nadevi. Ampak pozor! Prava mehiška kuhinja je precej drugačna (in boljša) od te, ki vam jo prodajajo številne »mehiške« restavracije v Sloveniji. Večina teh vam ponuja nekakšno rafinirano verzijo mehiške hrane, prilagojeno zahodnjaškemu okusu po vzoru hibridne Tex-Mex kuhinje iz ZDA. Če torej želite okusiti pravo mehiško kuhinjo – npr. pekoče omake iz zelenega paradižnika, koruzne gobe zemljatega okusa, sadje in sladkarije s čilijem –, bo potrebno malce več kot le obisk v najbližji Slo-Mex restavraciji (npr. nakup letalske karte v Mehiko).

Ko pa smo ravno pri kaktusih, še besedo o njih. Da – imajo več kaktusov, kot jih bo kadar koli možno videti v Sloveniji. Ne – ni cela Mehika ena sama puščava posejana s kaktusi, po kateri v galopu dirjajo pohlepni teksaški šerifi iščoč El Dorado in streljajoč brkate razbojnike v pončih in sombrerih. Mehika ima vse od goste tropske džungle, do gozdov zmerno toplega pasu, močvirij in nenazadnje tudi obsežnih sušnih predelov, na katerih rastejo nizko grmičevje in kaktusi. Kateri mehiški kaktus pa je najbolj kul? Neskončni nasadi nopalov (to vrsto kaktusa lahko vidite upodobljeno tudi v mehiški zastavi), na katerih gojijo božanske kaktusove tune (sladke, osvežilne, a neskončno koščičaste kaktusove sadeže) so resda impresivni, a najbolj so me očarali tisti, spraženi kot priloga h quesadilli (prepognjeni tortilji s sirom).

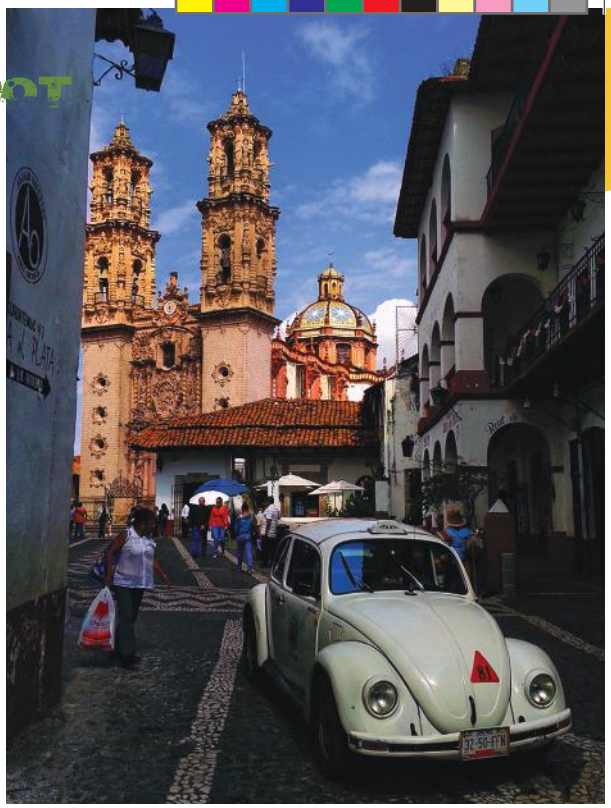

Onkraj stereotipov

Seveda pa Mehika niso samo zabavni stereotipi, lepa narava ter epska zgodovina eksotičnih staroselcev in krvoločnih konkvistadorjev. Je tudi dežela mizerne podeželske in mestne revščine. Dežela skorumpiranih politikov, neoliberalističnih kapitalistov, managerjev in številnih drugih bogatunov. Dežela, kjer so mafijski poboji študentov in vojne mamilaških kartelov kruta realnost sedanjosti. Dežela, v kateri varnost ni samoumevna, človekove pravice pa so precej bolj zanemarjane kot pri nas. Naj ta šokantni kontrast služi kot vzpodbuda za to, da greš čim prej na pot! Resnica se namreč začne onkraj stereotipov, onkraj podob, parol in lajnastih posploševanj, ki nam jih na vsakem koraku nekdo skuša prodati bolj ali manj v zvezi s čimer koli (v tem primeru jaz vam o Mehiki).

Sam sem imel to srečo, da sem Mehiko doživel v izjemno pozitivni luči, skozi zgodbe prijaznih ljudi, ki vsak na svoj način živijo svoje mehiško življenje, kakor najbolje znajo. Kdo ve, kakšno Mehiko boš doživel/a ti? Zato, dragi/a skavt/inja, pusti zapečkarstvo za stara leta, ko boš star/a in nebogljen/a. Poišči svoj izziv, kupi karto, natovori svoje kolo s potovalnimi torbami ali pa spakiraj ruzak in stegni palec. Kdo ve, kaj te čaka onkraj domačega praga.

MARKACIJA

Zdenka Pišek, Romantična miška, Maribor 1

SKAVTI SE POGOSTO ODPRAVIMO NA POTEP ALI TABOR V GORE. DA SE PRI TEM NE IZGUBIMO IN VEDNO HODIMO PO PRAVI POTI, NAM POMAGAJO MARKACIJE.

Kaj je markacija?

Markacija je znak, ki označuje planinsko ali pohodniško pot. Barvna kombinacija markacije je značilna za posamezno državo. V Sloveniji je najbolj znana markacija z belo piko obdana z rdečim kolobarjem, imenovana Knafelčeva markacija po Alojzu Knafelcu, ki označuje planinske poti. Rumena pika obdana z rdečim kolobarjem se uporablja za označevanje evropskih pešpoti, rumena pika s svetlo modrim kolobarjem pa za gozdne učne poti in Pot kurirjev in vezistov. Poznamo tudi markacijo z belo piko obdano z rumenim kolobarjem, ki označuje tematske poti.

Markacijska dejavnost

Markacijska dejavnost obstaja v Sloveniji vse od ustanovitve Slovenskega planinskega društva leta 1893. Na začetku so poti označevali z ravnimi rdečimi črtami. Tak način označevanja se je uporabljal vse do leta 1922, ko je Alojz Knafelc uvedel enotno oznako za označevanje planinskih poti – Knafelčevo markacijo. Poleg markacije je uvedel tudi enotne usmerjevalne table, ki jih v nekoliko spremenjeni obliki uporabljamo še danes.

Delo markacistov je, da nadzorujejo stanje planinskih poti in poskrbijo, da so poti normalno prehodne, primerno označene in opremljene z varovali, kjer je to potrebno. Njihovo delo se ponavadi začne spomladi, ko se na novo nameščajo markacije. Danes je v evidenci planinskih poti, ki jo vodi Komisija za planinske poti pri Planinski zvezi Slovenije 1520 poti v skupni dolžini 8240 kilometrov, za katere skrbi okoli 500 usposobljenih markacistov. Leta 2007 je bil sprejet Zakon o planinskih poteh, tako da ima ta dejavnost tudi zakonsko podlago. Imamo tudi Pravilnik o označevanju in opremlanju planinskih poti iz leta 2008, ki opredeljuje obliko in barve Knafelčeve markacije, usmerjevalnih tabel in drugih oznak na planinskih poteh ter način označevanja zahtevnosti planinskih poti. Markacisti so prostovoljci, potrebno znanje pa pridobijo na usposabljanjih in s pomočjo Priročnika za markaciste.

Knafelčeva markacija

Knafelčeva markacija je znak v obliki kroga, ki ima v sredini belo piko obdano z rdečim kolobarjem. Njena velikost je med 8 in 10 centimetri, medtem ko je razmerje med rdečo in belo piko v prečnem prerezu 1:2. Uporablja se za označevanje večine slovenskih poti, razen za evropski pešpoti E6 in E7, nanjo pa naletimo tudi na planinskih poteh po državah nekdanje Jugoslavije.

Kdo je bil Alojz Knafelc?

Alojz Knafelc je bil slovenski kartograf in planinec ter iznajditelj slovenske planinske markacije (markacije z belo piko obdano z rdečim kolobarjem). Rodil se je v Novem mestu leta 1859, kasneje pa služboval v Beljaku, Trstu in Zagrebu. Leta 1922 je za Planinski vestnik napisal navodila za markiranje poti in izdelavo smerokazov (»Navodila za jednotno markiranje potov«) , ki so 1924 izšla v samostojni publikaciji. Leta 1923 je sam prebarval celoten Aljažev stolp. Od leta 1928 pa vse do smrti leta1937 je bil oskrbnik koče pri Triglavskih jezerih.

Lakota je tista, ki človeka žene v boj za življenjem, še večja nadloga od lakote pa je bolezen. Tako eno kot drugo nadlogo lahko rešimo s pomočjo rastlin. Je pa potrebno vedeti, katera se za kaj uporabi. Ko spoznavamo rastline, hitro ugotovimo, da je naša botanična razdelitev na družine, rodove, vrste itd. le en promil tistega, kar so rastline. Odgovorne so za zemljo pod našimi nogami pa tudi za zrak, ki ga dihamo. Vsaka od njih ima posebne lastnosti in vsaka se uporablja z določenim namenom. Njihovo poznavanje in pravilna uporaba pa pri tej igri odigrata glavno vlogo. S sprehodom po travnikih in gozdovih v različnih letnih časih hitro ugotovimo, da ima narava v vsakem letnem času drugačno paleto rastlin. Spomladi bomo našli rastline, ki nas bodo po zimi okrepčale z veliko mero vitaminov in mineralov, poleti lahko uživamo v lahkih okusih in sladkih vonjih. Jeseni nam narava postreže z energijsko bogatimi rastlinami in plodovi, ki nas okrepijo in pripravijo na prihajajočo zimo.

Zima nam pokaže, da v kolikor čez leto nismo pridno nabirali rastlin in plodov, ki so nam bili na razpolago, si težko privoščimo kakšno dozo razvajanja z divjimi dobrotami. O tem je potrebno razmišljati čez celo leto.

ZA VSAKO BOLEZEN IN VSAK LAČEN ŽELODČEK, SE ROŽ'CA NAJDE

Manca Knap, *Šaljiva panda, Cerknica 1*

UPORABA RASTLIN TAKO V PREHRANSKE NAMENE KOT ZA ZDRAVILSTVO, JE POZNANA, ŽE VSE ODKAR OBSTAJA ČLOVEŠTVO. PREHRANJEVANJE Z DIVJIMI RASTLINAMI JE NEKOČ PREDSTAVLJALO EDINI VIR RASTLINSKE HRANE, ZATO JE BILO LOČEVANJE STRUPENIH OD UŽITNIH RASTLIN ŽIVLJENJSKEGA POMENA. KER PA SE VSE, KAR UPORABLJAMO, RAZVIJA, IN VSE, ČESAR NE UPORABLJAMO, PEŠA, SE JE Z INDUSTRIALIZACIJO SVETA, KO NAM JE HRANA POSTALA BOLJ DOSTOPNA, IZGUBILO PRECEJ ZNANJA O UŽITNIH IN ZDRAVILNIH DIVJIH RASTLINAH. RAZISKOVALNI DUH IN ČEDALJE VEČJA OZAVEŠČENOST O TEM, KAKO KORISTNE SO LAHKO DIVJE RASTLINE, JE POVZROČILO, DA SO DIVJE RASTLINE V ZADNJEM ČASU POSTALE ZELO ZANIMIVE.

Pred nami je pomlad, ki je naravnost odličen čas, da pričnemo z zbiranjem darov narav. Previdni bodimo in nabirajmo le tisto, kar zares dobro poznamo. Iz nabranega lahko poleg sušenih zelišč za čaje pripravimo tudi kakšno tinkturo, mazilo ali mogoče pesto. Sicer pa si skozi celo leto na polna usta privoščimo sezonskih rastlin, in to divjih, saj so v večini tudi do 8x bolj bogate z vitamini, minerali in antioksidanti od gojenih. Spoznajmo tudi njihove zdravilne lastnosti in jih s pridom uporabljajmo skozi celo leto. Iz njih si pripravimo odličen zeliščni čaj, ki nas bo napolnil z energijo in nam povečal odpornost. Privoščimo si jed, ki bo okrepčala naš organizem in ga zaščitila pred negativnimi vplivi. Počnimo vse to v največji možni meri zunaj, na svežem zraku in v prijetnem ambientu, ki nam ga ponuja narava.

Kar se tiče zdravljenja, je pri vsaki bolezni pomembno, da zdravimo vzrok in ne posledice. Prav tako rek »zdrav duh v zdravem telesu« ni privlečen za lase. Negativna čustva, kot so jeza, žalost, strah, skrbi in tudi pohlep, so strupi človeške duše. Zato ne pozabimo vsak dan poseči po zdravilih, ki so najboljša in povrhu vsega še brezplačna. To so veselje, vedrina, nasmeh, duševni mir in osebno zadovoljstvo.

DOMAČA NUTELA

Teja Špes, *Unikatna levinja, Velenje 1*

HMMM, KAJ BI DANES JEDLA ZA ZAJTRK? POGLEDAM V SHRAMBO, KJER NA POLIČKI STOJI ODPRTA NUTELLA. OBOŽUJEM JO, ZATO RESNIČNO UPAM, DA JO JE ŠE KAJ OSTALO. VENDAR ZAMAN, NEKDO ME JE PREHITEL IN SI JO LAHKO NAMAŽEM SAMO ŠE NA DROBTINE. MOJ TREBUH SE ŽE POŠTENO OGLAŠA, ZATO SE MORAM HITRO NEČESA DOMISLITI. KAJ KO BI SI NAREDILA ČISTO PRAVO DOMAČO NUTELLO?!

SESTAVINE:

- ★ 2 skodelici lešnikov
- ★ 1/2 skodelice kokosovega olja ali palmine masti (stopljene)
- ★ 1 skodelica sladkorja v prahu
- ★ 1/2 skodelice kakava v prahu (grenkega)
- ★ malo arome vanilije
- ★ 1/2 žličke soli

PRIPRAVA:

Lešnike (neolupljene, cele) damo na peki papir na pekač in v ogreto pečico na 175 stopinj za 12 minut.

Ko jih vzamemo iz pečice, jih takoj zavijemo v moker serviet (iz blaga) in jih med rokami drgnemo, da oluščimo lupine lešnikov in ostanejo samo olupljeni lešniki – nič ni narobe, če kakšna lupina še ostane.

Potem damo lešnike v multipraktik in mešamo kar dolgo (okoli 10 minut), da nastane tekoča zmes, skoraj olje. Dodamo še ostale sestavine in Nutella je končana.

Nutello lahko damo tudi v steklene kozarce (lahko uporabimo tiste za vlaganje), jih lepo okrasimo in darilce je narejeno! Kdo ne bi bil vesel slastne domače Nutelle?

Nutella je tako slavni namaz, da se ga proizvede okoli 365 tisoč ton na leto, ki ga prodajajo v 160 državah sveta. Zagotovo pa niste vedeli, da je ravno letos umrl oče Nutelle, Michele Ferrero (vam je ime kaj znano?), tudi najbogatejši Italijan. Osnovni recept je izdelal že Michelov oče Pietro, ki je želel znižati stroške proizvodnje namaza in zato čokoladi dodal lešnike. Sin je nato recept dodelal, prvi lonček Nutelle pa so izdelali leta 1964 v Albi. Zanimivo je tudi dejstvo, da je edina sestavina, ki je v Nuteli še italijanskega izvora, mleko. Vse ostalo pripeljejo z vseh koncev sveta.

KOŠARA POLNA DOBROT

Tina Šranc, Sladkosneda lisica, Breznica 1

VSAKO LETO MNOŽICE LJUDI NA VELIKO SOBOTO ROMAJO V CERKEV S POLNIMI KOŠARAMI DOBROT, DA BI PREJELI BLAGOSLOV JEDI. PA VEŠ, KAJ SPLOH SODI V VELIKONOČNO KOŠARO? POD PRTIČEM NAJ SE SKRIVAJO HREN, PIRHI, ŠUNKA, POTICA ALI VELIKONOČNI KRUH. SEVEDA V KOŠARO LAHKO POLOŽIŠ ŠE VSE KAJ DRUGEGA, A NAŠTETA ŽIVILA IMAJO PRAV POSEBEN POMEN.

Hren predstavlja žeblje, ki so jih zabili v Jezusove roke in noge. Ima oster in pekoč okus, ki ponazarja Jezusove bolečine, ki jih je pretrpel za nas.

Šunka je simbol Jezusovega telesa. Jezusovo telo je za nas pretrpelo velike bolečine. Jezus nas ni odrešil z mislimi, ampak s svojim telesom, ki ga je žrtvoval za nas.

Pirhi so grob, kamor so položili Jezusovo mrtvo telo. Pisane barve, s katerimi jih barvamo, predstavljajo naše veselje, da je Jezus vstal od mrtvih in grob zapustil. Izjema so le rdeči pirhi, ki predstavljajo kaplje krvi, ki jih je za nas prelil naš Gospod.

Potica ali kruh predstavljata vstajenje. Vemo, da se kruh speče iz moke, ki jo zmeljemo iz pšeničnih zrn. Jezus je kot zrno mrtev, a ko ga posejemo na polje, se v njem prebudi novo življenje. Potica nas s svojo okroglo obliko spominja na trnovo krono.

Blagoslovljenje jedi pojemo v nedeljo pri zajtrku, ko se vrnemo od maše. Pred mašo ni dovoljeno jesti, saj naj bi blagoslovljene jedi po maši jedli na tešče, zajtrk pa naj bo slovesen in počasen. Jejmo s spoštovanjem in hvaležnostjo za dar, ki nam ga je dal Jezus.

POPOTOVANJE K SREČI

Ana Špes, Dobrosrčni galeb, Velenje 1 in državno vodstvo veje PP

SPRAŠUJEM SE, KAKO NAJTI TO POT. NA KRIŽIŠČIH SE VENOMER SPRAŠUJEM, ZAKAJ NISEM DOBILA ZEMLJEVIDA IN KOMPASA TER OZNAČENEGA CILJA – SREČO. TO IŠČEM. ZAKAJ NIMAM NE ENEGA ALI DRUGEGA; JE POT, PO KATER GREM, RES PRAVA?

BADEN POWELL, MOŽ, KI NI LE POSKRBEL ZA FANTE TER ZASADIL SADIKO SKAVTSTVA, KI JE SEDAJ ŽE OGROMNO DREVO, STARO SKORAJ 108 LET. Z DNEVA V DAN NAS UČI, KAKO ŽIVETI. PONUJA POMOČ NA NAŠEM POTOVANJU K SREČI.

Vse se začne z odločitvijo …

»Zato pravim, da s tem, ko se odločiš, da boš živel uspešno in srečno življenje, koristiš tudi svojemu narodu in svoji deželi. "Postal boš mož, sin moj," pogumen mož našega naroda.«

Pravi čas za odločitev je …

*»Za večino ljudi je sreča stvar jutrišnjega dne. Sam sem se odločil, da bom **srečen danes** in ne bom čakal na jutri.«*

Se bom na razcepih prav odločil …

*»Prav vse plati imajo lahko enako močne argumente. Naučiti se jih moraš prepoznati in ugotoviti, katera rešitev bo pripomogla k blaginji naroda na dolgi rok. Tvoja naloga je, **da oblikuješ svojo odločitev v skladu s svojimi dognanji**.«*

Bom lahko prišel tja, kamor sem si zadal …

*»Ne misli, da ne boš mogel napredovati le zato, ker si začel na dnu. Stotine velikih mož je svoje življenje začelo na dnu družbene lestvice. Kot pa sem že dejal: sam se moraš povzpeti navzgor. **Ne ostani v blatu le zato, ker so tam ostali tudi drugi**.«*

Šola za življenje …

*»V šoli so te v razredu vzgajali kot enega izmed množice. Naučili so te splošnega znanja in naučili so te umetnosti učenja. Sedaj je od tebe kot posameznika odvisno, kako boš nadaljeval s samostojnim učenjem in s tem okrepil svoj značaj. Ko boš postal pravi mož, **boš našel srečo v svojem življenju**.«*

Sem skavtinja in sprejela sem odločitev ter se pogumno podala na pot. Sedaj vem, kaj ali kdo je moj zemljevid in moj kompas. Se tudi vi sprašujete? Kmalu bo v Združenju izšla knjiga **Popotovanje k sreči** v slovenskem jeziku, ki nam jo zapušča Baden Powell. On nam z zgornjimi mislimi, zapisanimi v tej knjigi, ponuja kompas in kaže pravo pot. Zemljevid si izriše vsak sam.

PETROVO SPOROČILO SKAVTINJAM IN SKAVTOM

Peter Kokotec, DA Črnomelj 1

IZ NEBES SO MI DOVOLILI, DA VAM, SKAVTI IN SKAVTINJE VSEH STAROSTI, POVEM O DOGODKIH, KI SO SE ZGODILI TISTEGA DNE ALI – BOLJE REČENO – TISTIH NEKAJ DNI KI SEM JIM BIL PRIČA. NE BOM VSEGA PONAVLJAL, SAJ VEČINO STVARI ŽE POZNATE. POLEG TEGA BI RAD POVEDAL NEKATERE DETAJLE IN SVOJA OSEBNA DOŽIVETJA.

Kot se lahko spomnete iz zapiskov mojih prijateljev Mateja, Marka, Luka in Janeza, smo apostoli hodili z Jezusom tri leta. Prav lepe spomine imam na ta čas. Vmes enkrat me je Jezus postavil za prvaka apostolov in mi rekel, da sem Peter skala in da bo na meni sezidal C(c)erkev. To sem razumel šele kasneje. No, pa da ne bom preveč govoril. Vse se je na nek čuden način zapletlo takrat, ko so mojega učitelja Jezusa, ki je ves čas delal čudeže, bil dober, prijazen in ljubezniv z vsemi, v vrtu Getsemani prijeli, da bi ga obsodili. Ko se je to zgodilo, vam povem, se mi je kar malo „utrgalo“. Potegnil sem meč in se za Jezusa začel boriti, da bi ga zaščitil. V tem navalu borbenosti sem z mečem služabniku odsekal uho. Vendar se Jezus ni hotel bojevati, ampak je še celo v tistem trenutku naredil čudež in služabniku ozdravil uho. Takrat nisem razumel, kakšna ljubezen je to, jaz bi se kar tepel, bojeval in prepiral, Jezus pa je hotel drugače.

Naslednji dogodek bi najrajši spustil, vendar mi naprej ne bi verjeli. Bil sem slabič, strah me je bilo, reva sem bil, ko so me vprašali, če poznam Jezusa, pa sem ga zatajil. Rekel sem, da ga ne poznam. Če mi ne bi Jezus tega odpustil, bi se še danes v nebesih slabo počuti. Ker pa on odpušča, ga lahko vedno kadar koli pogledam v oči, se mu nasmehnem in in sem miren.

Potem pa pride tisto najhujše. Jezusa so bičali, mučili in na koncu križali. Od daleč smo gledali, kako je umiral na križu. Bali smo se za svoja življenja, bili smo mevže, bali smo se, da ne bodo še nas pobili. Grozljivo je bilo. Najhuje pa takrat, ko je Jezus na križu izdihnil. Umrl je On, za katerim smo hodili tri leta, ki je obljubljal, da ne bo nikoli konec njegovih besed. Meni se je vse sesulo, zame je bilo konec. Postalo mi je vse brez veze. Če je Jezus umrl, potem so bila vsa tri leta vržena stran.

Z ostalimi apostoli smo bili popolnoma izgubljeni. Nismo imeli pojma, kaj bi. Iz strahu pred Judi smo se zaprli v tisto dvorano, kjer smo imeli zadnjo večerjo. Veste, tam so bila močna lesena vrata, ki se jih ni dalo zlahka razbiti in počutili smo se malo bolj varne. Si prestavljate: tri dni smo bili tam notri, komaj upali iti ven po kaj hrane – no, saj niti pravega apetita nismo imeli.

Potem pa se je zgodilo nekaj čudnega. Najprej nam dve izmed naših žena povesta, da Jezusa ni več v grobu, da jima je angel rekel, da je vstal od mrtvih. Mislil sem si, naj se ne hecata iz nas. Mogoče so ga ukradli. Ampak bili sta tako prepričljivi, da sva šla z Janezom pogledat. Tekla sva skoraj vso pot Jezusovega groba. Ko sva prišla do groba, me je Janez spustil naprej, saj sem bil starejši. Prvi sem vstopil in videl prazen grob. Povem vam, da se mi je film vseh treh let življenja z Jezusom vrtel pred očmi. Na misel so mi prihajale vse njegove besede, tiste, da bo tretji dan vstal, da bo tempelj v treh dneh na novo postavil in še in še. Na misel so mi prišli čudeži pa kako je obudil Lazarja in gora Tabor, ko sem ga videl na lastne oči kot Boga.

Ne moreš verjet! Saj nas je tri leta pripravljal na ta trenutek, da bi verovali, mi pa nič. Še enkrat vam rečem. Ko se mi je film odvrtel pred očmi, sem verjel. Jezus ni mrtev, ampak je vstal. Če ni vstal, je vse skupaj brez veze, se nič ne splača. Kasneje smo ga še videli, z nami je jedel, celo Tomaž, ki nič ni verjel, je veroval, ko ga je videl. Vendar pa je bil Jezus drugačen. Bil je popolnoma Božji. Imel je poveličano telo. Super, car, najboljši, the best, kar je Bog naredil. Od takrat naprej nisem bil več reva. Z veseljem sem vsakemu povedal, da Jezus živi, da ni mrtev, čeprav so me hoteli prepričati drugače. Na koncu so me celo križali. Od veselja, da lahko umrem za Jezusa, sem jim rekel, naj me ne križajo tako kot Jezusa, ker tega nisem vreden, ampak z glavo navzdol. Sem jim pokazal, da se za Boga splača.

In zato vam lahko sedaj to pripovedujem. Ker sem to doživel. Dragi skavti in skavtinje. Tudi vi globoko doživite, da je Jezus živ, da je med nami in z nami.To, kar vsako leto praznujete in se spominjate, je Velika noč, to ni mrtev praznik, ampak praznik življenja in vstajenja. Če tega ni, vam rečem, je vse skupaj prazno. Bodite veseli, da je Bog z nami. In skavti ste zato, ker ste Božji otroci, polni vere v Jezusa, ki je kul, faca, car. Da, Jezus je legenda, ker živi, ker nas ima rad, ker še danes dela čudeže. Da, Jezus je legenda. Blagoslovljeno veliko noč.

Mali bober Štef

IZVE, KDO JE BADEN POWELL

Ana Špes, Dobrosrčni galeb, Velenje 1

BIL JE 22. FEBRUAR IN ŠTEF JE PREBIRAL . V NJEM JE PISALO, DA JE DANES DAN SPOMINA NA BADNA-POWELLA. AMPAK KDO JE TA GOSPOD, SE JE SPRAŠEVAL BOBER ŠTEF. VEDEL JE, KDO MU BO ZNAL ODGOVORITI – STARI GOZDNI . PO SKOZI JE ODŠEL K NJEMU. STARI GOZDNI MU JE ZAČEL PRIPOVEDOVATI: »PISALO SE JE LETO 1907 IN BADEN-POWELL, KI JE BIL VOJAK, JE ZBRAL SKUPINO TER Z NJIMI ODŠEL NA OTOK BROWNSEA. NA OTOKU SO POSTAVILI , ZAKURILI IN TAM SPALI POD . OTROKE JE BADEN-POWELL UČIL, KAKO PREPOZNATI ŽIVALI, KATERE RASTLINE SO UŽITNE, KAKO SI PRIPRAVITI , KAKO UPORABLJATI IN ...« BOBRU ŠTEFU SE JE POSVETILO. TO JE VENDAR BIL PRVI SKAVTSKI TABOR. IN BADEN-POWELL JE USTANOVITELJ SKAVTOV. ŠTEF SE JE ODLOČIL, DA SI ŽELI BITI PODOBEN BI-PIJU IN PUSTITI ZA SPOZNANJE BOLJŠI, KOT GA JE PREJEL.

UGANKA NA NEBU

Teja Špes, Unikatna levinja, Velenje 1

VELIKA PRAZNINA NAD NAMI, PA KLJUB TEMU BOŽANSKA. VESTE, O ČEM GOVORIM? O NEBU, KI TIHO PRIPOVEDUJE ZGODBE IN POSEJANO Z ZVEZDAMI NAREDI NOČI ŠE TOLIKO BOLJ BOŽANSKE. SE TUDI VI SPRAŠUJETE, KAJ NEKI JE TAM ZGORAJ? VEMO BORE MALO, AMPAK RAVNO TOLIKO, DA BI LAHKO CELO NOČ ŽDELI IN OPAZOVALI NEBO. VAS ZANIMA, KAJ BOSTE VIDELI NAD SEBOJ V MESECU MARCU, APRILU ALI MAJU

Med zvezdami, ki jih vidimo, so med njimi tudi oblaki plinov in prahu. Eden takih kozmičnih oblakov se je pred več kot petimi milijardami let začel krčiti sam vase in rodilo se je Sonce s svojimi spremljevalci planeti.

»Vse poti vodijo v Rim«

Ena najlepših stvari na zvezdnem nebu je brez dvoma Rimska cesta, ki se kot velikanski in veličastni srebrnkast trak razpenja prek nebesnega svoda. Rimska cesta je sestavljena iz zvezd naše Galaksije, velikanske sklede zvezd, v kateri smo tudi mi, kukamo iz nje in zvezde Galaksije vidimo na ozadju neba. Včasih tega niso vedeli, zato so mislili, da je Rimska cesta odboj sončne svetlobe na nebu, bodisi je to dim, ki se vije po žrtvovanju bogovom, polito mleko in druge pripovedi lahko najdemo v zgodovini ljudstev. Tako kot mnogo kultur je tudi krščanstvo dalo Rimski cesti mnogo imen: Mojzesova cesta, Sveta cesta, Božja pot ...

Rimska cesta postane sled požara sveta, ki ga je zažgal Faeton, ko mu je oče Helij samo enkrat edinkrat prepustil svoj sončni voz z razbesnelimi konji.

Lega Rimske ceste okoli 15. v mesecu

Sredi marca, ko se konča mrak, torej približno 1 uro in 40 minut po zahodu Sonca, vidimo Rimsko cesto s prostim očesom v krajih, ki jih ne ogroža premočna umetna svetloba. Razprostira se od jugo-jugovzhoda proti severo-severozahodu, potem pa se lega Rimske ceste tekom noči spreminja.

Sončev mrk na enakonočje

V petek, 20. marca, dopoldne potuje Luna točno pred Soncem, zato lahko opazujete lep Sončev mrk po vsej Evropi. V Sloveniji je začetek delnega mrka ob 9. uri in 32 minut, sredina ob 10. uri in 40 minut, konec pa ob 11. uri in 52 minut. Ob največji fazi bo zakritega 68 % premera sonca.

20. marca dopoldne opazuj sončev mrk!

Zmotno je imenovanje Sončni mrk, pravilno je Sončev mrk, kot pravimo Lunin mrk in ne Lunski mrk. Pridevnik je namreč svojilni in ne vrstni.

Zadnji sestanek Lune z Marsom

V soboto, 21. marca, ob mraku, uro in četrt po zaidu Sonca, mladi lunin srp spremlja Mars in Venero nad zahodnim obzorjem. Oranžni Marsov sij je nizko nad obzorjem težje opaziti, zelo pa vam lahko pomagata Luna in daljnogled.

»Trije zajčki so na luni ...« Nekega dne je Luna naročila uši, naj oznani ljudem, da bo njihova usoda odslej enaka njeni in bodo po smrti znova vstali v življenje. Uš se je odpravila na pot in je srečala zajca; ta ji je rekel, da teče hitreje in bo on odnesel sporočilo ljudem. Ker pa zajci med tekom vse pozabijo, je tudi ta ljudem narobe povedal. Rekel je, da bodo poslej tudi oni zmeraj manjši in potem umrli. Luna je bila zelo nezadovoljna s popačenim sporočilom. Pograbila je vejo in udarila zajca po ustnici. Odtlej ima zajec preklano ustnico.

Venera sveti hčeram Atlasa in Plejone

To pomlad imamo priložnost, da spremljamo Venero, ko se večer za večerom vzpenja zelo visoko na zahodno nebo in krepko sveti skoraj dve uri po končanem mraku. Na temnem nebu brez Lune in premočne svetlobne onesnaženosti je drugi planet Osončja presenetljivo svetel. V soboto, 11. aprila, je dve uri po zaidu Sonca (ki bo zašlo okoli 19.43 ure) oddaljenost planeta od te razsute kopice Gostosevcev manj kot 3 stopinje. Vse lahko zakrijete s palcem na iztegnjeni roki. V daljnogledu nas Venerin sij skoraj zaslepi – da bi mogli prešteti vse zvezde v kopici, se morate res zbrati.

O Gostosevcih legenda pravi, da gre za hčere Atlasa in Plejone: Akijono, Asteropo, Meropo, Majo, Tajgeto in Elektro. Zevs jih je postavil na nebo, da bi jih obvaroval pred preveč podjetnim Orionom, v resnici gre za skupino mladih zvezd, ki so malo več kot 400 svetlobnih let oddaljene od nas.

Letos je izšla že osma slovenska izdaja knjige **GLEJ JIH, ZVEZDE**, s katero lahko vsak hip izveste, kaj je trenutno na nebu. Če vas zelo zanima, kaj se v letu 2015 skriva v globinah vesolja, si lahko knjigo kupite v Skavtarnici.

V nedeljo, 26. aprila, ob mraku visoko nad jugozahodnim obzorjem poiščite zelo svetli Jupiter, ki je manj kot 6 stopinj oddaljen od Lune.

Odkrijte ekliptiko!

V soboto, 2. maja, poldrugo uro po zaidu Sonca, odkrijte ekliptiko. Ta namišljena črta je projekcija Zemljine tirnice na nebo. Lahko je definiramo tudi kot zaporedje navideznega položaja Sonca na nebu čez leto. Poznavanje te črte je za opazovalce zelo koristno. Vsi planeti namreč potujejo okoli Sonca praktično v isti ravnini kot Zemlja, iz česar sklepamo, da jih bomo vedno videli okoli ekliptike.

Opazovanje neba, planetov, Lune, Sonca in zvezd je vse leto užitek, še večji pa je če ga delimo z drugimi. Vsi, ki želimo ohraniti ali obnoviti tisočletja staro čustveno povezanost človeka z vesoljem, občutimo, da je to tem bolj nujno, čim bolj postajajo časi razburkani, sodobna družba, ki izgublja stik z vesoljem, pa se ne zaveda, kako velika je ta izguba.

Vir: G. Cannat; Glej jih, zvezde, Cambio 2014

KU-KU – POMLAD JE TU!

Veronika Krečič, *Brezmejna kanja, Ajdovščina- Šturje 1*

SI JO LETOS ŽE SLIŠAL/A? KLIC KUKAVICE JE PO VSEJ EVROPI IN SEVERNI AZIJI ZNAMENJE, DA PRIHAJA POMLAD. SAMCI SE MED PARITVENO SEZONO NAMREČ OGLAŠAJO Z ZNAČILNIMI »KU-KU«, KI SE POJAVLJAJO V SKLOPIH PO DESET DO DVAJSET KLICEV.

Kukavica je srednje velik ptič, ki po obarvanosti in obliki telesa spominja na ujede, a se od njih loči po tem, da je pri letu celoten zamah krila pod vodoravno linijo. Telo ptiča, ki je ime dobil po svojem oglašanju, je vitko, z dolgim, zaokroženim repom in ostrimi konicami peruti, po vrhu sivo, trebuh pa je bel z ozkimi črnimi prečnimi progami. Odrasli samci imajo sive prsi z ostrim robom med progasto obarvanostjo trebuha, pri samicah pa so prsi in grlo rjavkasto obarvane in progaste (a manj kot trebuh). Obstaja še ena barvna različica samic, pri katerih je celotna zgornja stran rjasto obarvana in pogosto tudi progasta. Barva mladičev je raznolika, od skrilasto sive do rjaste, pogosto so progasti po vsem telesu, najzanesljiveje pa se jih prepozna po beli lisi na temenu.

Živi v zelo različnih okoljih, od iglastih in listnatih gozdov do kulturne krajine z redko posejanim drevjem ter v bližini mokrišč. Ne najdemo pa je v strnjenih gozdovih, puščavah in gostejših naseljih. Bolj kot habitatni tip je pomembna prisotnost plena, gostiteljskih vrst in počivališč, s katerih se samci oglašajo.

Prehranjuje se večinoma z žuželkami, največ z gosenicami, ki se jih drugi ptiči izogibajo (ker imajo neužitne ščetine ali pa so svarilno obarvane) in s hrošči.

Je selivka in prezimuje v tropih v Afriki in Južni Aziji. Ko se zgodaj spomladi vrne na območja kjer gnezdi, se prične razmnoževati. Samica podtakne eno jajce drugemu ptiču tako, da ga izleže v njegovo gnezdo, hkrati pa odnese eno njegovo. Ker spominja na ujedo, je manj verjetno, da jo bo tuja ptica napadla. Kukavice izbirajo ptice, ki ležejo jajca podobna njihovim, sicer jih gostitelj prepozna in vrže z gnezda.

Mladič kukavice se izleže hitreje od mladičev gostitelja (po 11 do 13 dneh) in kmalu postopoma pomeče druga jajca in že izvaljene mladiče iz gnezda. 'Starši' vsiljivca sploh ne prepoznajo, ampak ga hranijo s tolikšno količino, kot bi jo prinesli vsem svojim mladičem. V gnezdu ostane približno tri tedne in lahko preraste svojega gostitelja. Tudi ko kukavičji mladič zapusti gnezdo, se lahko hrani pri ptici gostiteljici še do šest tednov. Samica se prične razmnoževati pri dveh letih starosti in lahko na leto izleže jajca v tudi do 50 gnezdih.

Ker je v Sloveniji ta ptica zaščitena, ti predlagamo, da si za kosilo raje privoščiš domačega piščanca ☺.

Sicer pa Baden Powell v svoji knjigi Skavtstvo za fante piše o tem, kako zna dober skavt ptice neopazno zasledovati in opazovati njihovo početje. Opazuje, kako si gradijo mesta, izlegajo jajca, učijo svoje mladiče hranjenja in letenja. Vrsto ptice prepozna po načinu letenja in oglašanja. Ve, katere ptice se selijo in katere ne, kakšno vrsto je določena vrsta ptičev, kakšna gnezda si gradijo. Zanimivo je tudi opazovati, kako različni samci privabljajo samice.

Kako dobro pa ti poznaš ptice?
Prepoznaš ptice na fotografijah?

1

2

3

4

5

6

Rešitve: *1. Kos, 2. Planinska kavka,3. Kanja, 4. Smrdokavra, 5. Vrabec, 6. Brglez.*

SKAVT MILAN SVETUJE

Skavt Milan, Svetovalski jazbec

SPOŠTOVANE SKAVTINJE IN SKAVTI!

POLEG SVOJEGA DELA REDNO ODPIRAM TUDI NABIRALNIK, KI JE NAMENJEN VAM IN NANJ LAHKO NASLOVITE VSA VAŠA VPRAŠANJA. NE ODLAŠAJTE, TUKAJ SEM ... ZA VAS. PA NAJ SE VAM ZDI VPRAŠANJE ŠE TAKO NESMISELNO. VEDITE, DA NI NEUMNIH VPRAŠANJ, NEUMEN JE TISTI, KI NE VPRAŠA.

MILANU PIŠITE NA: skavt.milan.svetuje@skavt.net

Sem vodnica. V našem vodu imamo problem. Ena izmed punc v vodu je zelo nadležna, preveč vsiljiva in imam občutek, da smo jo kot vod potisnile na stran. Čeprav tudi meni ni najbolj simpatična, se mi zdi, da ta problem uničuje dobro voljo v našem vodu. Ali lahko kaj naredim ali naj vse skupaj raje ignoriram?

Draga vodnica, pozdravljena!

Naveden primer je velikokrat problem, ki vodi v slabo voljo vseh članov oziroma članic nekega voda. Verjemi, da niste edini vod, ki se z njim soča. Moje mnenje je, da kot vodnica situacije nikakor ne ignoriraj, temveč se potrudi ta problem rešiti. V življenju ne boste vedno soočene samo z ljudmi, ki so vam všeč in s katerimi se rade družite. Bistvo skavtov je med drugim v tem, da se dobro pripravite na nadaljnje življenje. Eden izmed skavtskih zakonov govori o tem, da smo skavti med seboj bratje in sestre. Bratje in sestre pa se niso sami med seboj izbrali, vendar se kljub temu med seboj navadno razumejo in imajo radi, kljub svojim slabostim. Tako se potrudite tudi vi (posebej ti kot vodnica), da osebo, ki vam gre na »živce« sprejmete. Izkoristi kakšno priložnost in se z njo na razumljiv način pogovori o stvareh in situacijah, pri katerih je nadležna. Med seboj se pogovorite o problemu in verjetno bo izvidnica sama ugotovila, da se mora v odnosu do vas spremeniti. Ne pozabi, da smo v neprijetne in težke situacije velikokrat postavljeni tudi zato, da bi se iz njih čimveč naučili. Glede na to, da si vodnica, je ravno tvoja naloga, da se potrudiš (tudi, če bo težko) in to punco kar najbolj sprejmeš v skupino. Morda bo tudi ona postala manj nadležna in vsiljiva, ko se bo počutila sprejeto v vaši skupini.

Tvojemu vodu želim, da bi problem čimprej ter čimbolj učinkovito rešili. Zavedaj se, da lahko pogovor reši mnogo težav.

DEUS EX MACHINA
- ALI PO DOMAČE »APZAJLANJE«

Matej Hosner, *Samozavestni volk, Bovec1*

SPUŠČANJE PO VRVI (NPR. V JAMO) JE SAMO PO SEBI NEVARNO POČETJE IN GA JE NAJBOLJE VADITI OB IZKUŠENI ODRASLI OSEBI. ČE PA JE ŽIVLJENJSKA SILA IN IZKUŠENE ODRASLE OSEBE NI PRI ROKI, MI PA IMAMO S SEBOJ LE VRV IN NIČESAR DRUGEGA, SE PO VRVI LAHKO SPUSTIMO TAKO. (NE POZABIMO PA, DA NAS BO TO POŠTENO OŽGALO.)

1

Vrv vržemo čez vejo ali okoli skale in oba konca ovijemo okoli telesa. Nagnemo se nazaj – stran od stene – in se s popuščanjem vrvi kontrolirano spustimo nižje. Noge imamo pravokotno na steno.

Če pa sami nismo dovolj pogumni, lahko iz vrvi naredimo improviziran sedež in v jamo spustimo koga, ki ga je več v hlačah. (Da ga le ne bo preveč!)

2

Prepognemo vrv približno 3,5m od konca, tako da dobimo dvojno vrv in sredino postavimo za stegna.

3

Konec, ki je za nogami, povlečemo predse in pretaknemo ostala dva konca.

4

Konca ovijemo okoli pasu, jih zadaj prekrižamo in nadaljujemo, kot prikazujejo slike.

Prikazane tehnike naj uporabljajo le izkušeni ljudje in še to le v skrajni sili. Avtor članka ne prevzema nobene odgovornosti za morebitne posledice napačne uporabe omenjenih vozlov. ☺

5

6

7

8

9

10

Človeka, ki je v sedežu, lahko spustimo s pomočjo trenja vrvi okoli hrapavega lubja drevesa ali naredimo pol-bičev vozel. Če je to še vedno premalo, lahko naredimo »okrepljen« ali »dvojni« pol-bičev vozel.

Skavt Peter

Zgode in prigode

pis: F.M. riše: Bojevita

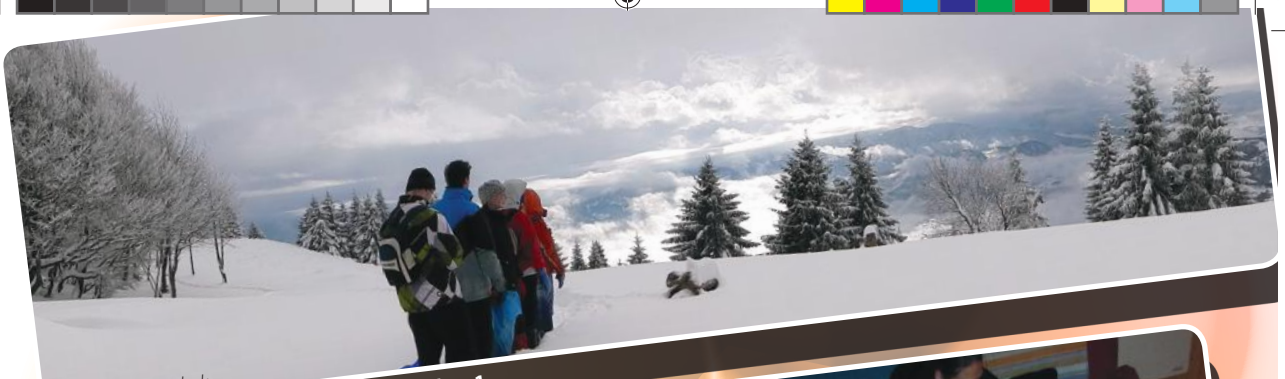

Foto: Erika Ozebek

Je treba do vrha, da posije sonce, PP, Cerkno 1

Foto: /

Kruh izvidnikov in vodnic, Ljubljana 5

Foto: Veliki bober Keo

BB pridno izdeluje bobrove tortice

Foto: Ana Jagodic

Jamska požrtija, zimovanje VV, Vrh svetih Treh Kraljev, Komenda 1

Foto: Vid Grdadolnik

Priprave na pust, služenje klana in voditeljev, Logatec 1

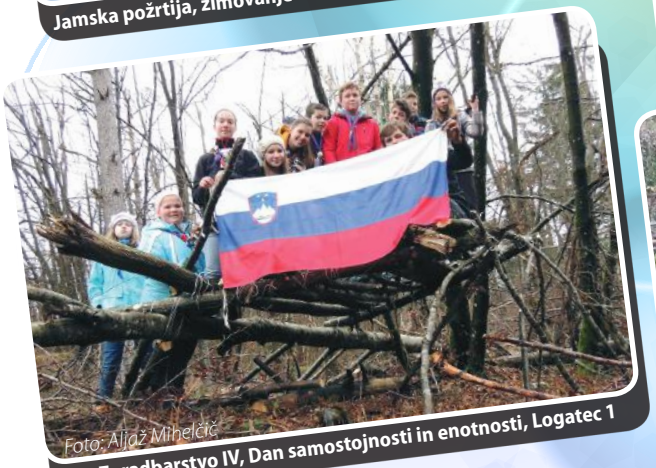

Foto: Aljaž Mihelčič

Zgradbarstvo IV, Dan samostojnosti in enotnosti, Logatec 1

Foto: /

Posadili smo 1500 dreves na vseslovenski akciji Obnovimo gozdove, Sveti Jernej pri Ločah, klan Rakova Steza 1

Foto: Nina Soršak

Voditeljski izziv ali kavalirstvo, Slovenska Bistrica 1

Foto: Klemen Beličič

Ko te ob treh zjutraj sprejmejo v klan, Klan luksuznih kroal v Kočevski Reki, Črnomelj 1

Foto: Jernej Štrbenk

Zmagovalka v najlepšem snežnem liku je orjaška želva U, zimovanje VV, Jošt nad Kranjem, Žiri 1

Foto: Eva Boneš

Najdi vsiljivca, LMB2014, Dunaj, Kranj 1

Foto: Kača Kaja

Na konju zimovanje VV, Gorenje Jezero, Ljubljana 3

Foto: Klemen Krnc

Splača se vzpeti nad meglo, srečanje čete Zvezda severnica, Rutniški breg, Koroška 1

Foto: Barvica želva

Drži jo naravnost!, jesenovanje čete Sirius, Trnje, Postojna 1

Foto: Mirjam Kvaternik

Sedaj bom pa zagotovo prvi, srečanje čete, Loška dolina1